

Razmišljanja

AVE MARIA

Stanislava Adamić*

Bezbroy puta u srcu prokljao, iz srca izrastao, iz c i j e l e domovinske zemlje – više zavjetni glas,

Tebi, sjeti se, tisućljetni pozdrav n a š – za sve vjekove i svemirska prostranstva

AVE MARIA

Povorke prosijplju cvijeće orošeno suzama. Mladi stari. Majke i očevi u pogrebnim povorkama. Cijeli narod na posvećenom domovinskom tlu, dozivajući zvijezda da se s molitvenim žarom rasplamsa još jače - Sav puk Božji Tebi pjeva

AVE MARIA

Umorni i izranjeni, ogorčeni, ali ne obeshrabreni, u ovom vremenu Rata od zla brata, kad cvijeće gubi boju i plodovi zemlje optužuju težinom smrti

s v i – iz dubina, širina i visina sveopće domovinske rane

Tebi se, kraljice Mira, priklanjaju

Tebe na poruku Raspetoga podsjećaju da si Mati.

Ne samo Ivanova.

Majka si svim imenima iz sveta nadahnuća o v e Tebi zavjetovane Zemlje

AVE MARIA

Raširi milosni plašt, zaogrni ispaćenu djecu, izgovori obećani Mir za uzvrat boli što usprkos svemu v o l i.

I nada se protiv nade

A V E M A R I A.

* I ovom prilikom Uredništvo Crkve u svijetu upućuje najiskrenije čestitke svojoj dugogodišnjoj suradnici prof. Stanislavi Adamić povodom njezina 70. rođendana.